

ГЛАВА 15.

1. И видѣхъ друго знаменіе на небе-то голѣмо и чудно, седмь ангелы, които държехъ седмь-тѣ послѣдни язвы, защото въ тѣхъ ся свърши Божія-та ярость.

2. И видѣхъ като море стъклено размѣсено съ огнь; и тѣзи които бѣхъ побѣдили звѣрь-тѣ, и образъ-тѣ неговъ, и бѣлѣгъ-тѣ неговъ, и число-то на негово-то име, че стоехъ на стъклено-то море, и държехъ китары Божіи,

3. И пѣяхъ пѣснь-тѣ на Моисея Божій-тѣ рабъ и пѣснь-тѣ на Агне-то, и казувахъ: Велики и чудны сѣ твои-тѣ дѣла, Господи Боже Вседържителю; праведны и истинны сѣ твои-тѣ пѣтища, Царю на святии-тѣ.

4. Кой нѣма да ся убои отъ тебе, Господи, и да прослави твое-то име? защото само ты си святъ; защото вси-тѣ племена ще дойдѣтъ и ще ся поклонятъ прѣдъ тебе, защото ся явихъ твои-тѣ праведны сѣдбы.

5. И слѣдъ това видѣхъ, и ето на небе-то ся отвори храмъ-тѣ на скиніѣ-тѣ на свидѣтелство-то;

6. И излѣзохъ изъ храмъ-тѣ седмь-тѣ Ангели, които държехъ седмь-тѣ язвы, облѣчени въ чисты и свѣтлы лѣнены *дрехы*, и прѣпасани прѣзъ грѣды-тѣ съсъ златны поясы.

7. И едно отъ четири-тѣ животны даде на седмь-тѣ ангелы седмь златны чаши, пълны съ ярость отъ Бога живущаго въ вѣкы вѣковъ.

8. И напълни ся храмъ-тѣ съ дымъ отъ славѣ-тѣ Божіѣхъ, и отъ силѣ-тѣ неговѣ; и никой не можаше да влѣзе въ храмъ-тѣ, доклѣ ся не свършатъ седмь-тѣ язвы на седмь-тѣ ангелы.

ГЛАВА 16.

1. И чухъ изъ храмъ-тѣ гласъ голѣмъ който казуваше на седмь-тѣ ангелы: Идѣте та излѣйте на земѣ-тѣ чаши-тѣ на Божіѣхъ-тѣ ярость.